

Verdraagzaamheid

Verdraagzaamheid, dat is een lieflijk woord,
je kunt het door de bomen horen ruisen,
het is het rode theelicht in de huizen,
een eend die op haar nest zit, enzovoort.

Verdraagzaamheid, dat is een goed gevoel,
de buurman aan zijn trekken laten komen,
je eigen sores in te weten tomen,
enfin, je weet heel goed wat ik bedoel.

Verdraagzaamheid is als een Surinamer
zijn potje kookt met nogal vreemde geuren
en jij het zonder zeuren laat gebeuren,
al ruik je het ook in je eigen kamer.

Verdraagzaamheid is overpad verlenen
aan mensen die jouw godsdienst niet belijden,
terwijl je ondertussen, heel bescheiden,
het onkruid wiedt tussen je eigen stenen.

Verdraagzaamheid is leven laten leven,
een vlieg die je alleen maar irriteert
naar buiten jagen en geen doodklap geven,
want dat is onverdraagzaam, en verkeerd.

Verdraagzaamheid schuilt vaak in kleinigheden,
het gaat er om dat je die onderkent
en weet dat jij je eigen meester bent
bij het bepalen van je eigen zeden.

Verdraagzaamheid is je verzetten tegen
gevoelens in je die je niet vertrouwt.
Zij laten zich niet met gewichten wegen,
maar zijn, ook ongewogen, doorgaans fout.

Verdraagzaamheid is zeggen: ga je gang,
je doet maar wat je blijkbaar niet kunt laten.
Maar morgen kom ik toch eens met je praten,
want ik ben wel goeiig, maar ik ben niet bang.

Nico Scheepmaker